

[Bækgaard.]

som næsten er nødvendig for opnåelsen af en passende afrunding af stationsbyens byggeplan. Men hvis betalingen ikke kan gå synderligt ud over, hvad jorden er vurderet til, og hvad den er værd som landbrugsjord, vil ejeren sikkert sige stop igen, og sådan vil det gå mange steder. Jeg vil fastholde min anskuelse; så kan det ærede medlem jo have en anden anskuelse.

Hans Hansen: Jeg må gøre det ærede medlem hr. Bækgaard opmærksom på, at det ikke er prisen på landbrugsjord, der er tale om; jorden skal vurderes efter, hvad den er værd i handel og vandel, og da kun de fire femtedele af stigningen skal beskattes, vil der være en interesse for at sælge. Det er muligt, at de værdiansættelser, der fremkommer, vil bevirke, at vedkommende vil sælge sin grund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Hansen: Da der er fremsat ønske om nedsættelse af udvalg, skal jeg tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 87 af 25. marts 1933 om købstadkommunernes styrelse.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1483).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Første næstformand (Elmqvist): Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkommunernes styrelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal herved tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 87 af 25. marts 1933 om købstadskommunernes styrelse og forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til

lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkommunernes styrelse, således som disse lovforslag er vedtaget i det andet høje ting.

I begge lovforslagene er der foreslået tilvejebragt hjemmel for ydelse af mødediæter for varetagelsen af kommunale hverv.

Det har hidtil været således, at hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem og kommunale hverv iøvrigt har været betragtet som ulønnede æreshverv, så at der til ydelse af vederlag kræves særlig lovhjemmel. Denne ordning har under tidligere tiders forhold haft sin gode begrundelse, men i de senere år er arbejdet i de kommunale råd blevet så omfattende, at medlemmerne, hvis der ikke på en eller anden måde ydes dem vederlag, ofte lider et indtægtstab eller pådrager sig udgifter som følge af deres deltagelse i det kommunale arbejde. Tabet kan opstå på mange måder; en arbejder kan miste sin dagløn, en landmand eller forretningsdrivende må holde ekstra medhjælp, andre må stille vikar. Det indtægtstab, der således lides, kan i mange tilfælde være ret mærkbart for den enkelte.

Da udviklingen nødig skulle gå i retning af, at egnede folk af økonomiske grunde må afstå fra at deltage i det kommunale arbejde, har jeg efter forhandling med de kommunale organisationer og med disses tilslutning foreslået, at der ved ændring i de kommunale styrelseslove tilvejebringes hjemmel for ydelse af mødediæter for deltagelse i det kommunale arbejde.

Reglerne om mødediæter indeholdes i forslaget til en ny § 12 a i købstadkommunalloven og de foreslåede ændringer i denne lovs §§ 10 og 25 samt ændringerne i §§ 15 og 22 i landkommunalloven.

Efter disse bestemmelser skal mødediæter for det første kunne ydes for deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og i de blandt dens medlemmer nedsatte udvalg. Endvidere skal der med tilsynsmyndighedens godkendelse kunne ydes diæter for andre kommunale hverv, som nogen udfører efter valg af byrådet eller kommunens beboere. Til denne sidste gruppe hører f. eks. de kommunale revisorer i købstæderne, som vælges af kommunens beboere, samt de af en kommunalbestyrelse valgte medlemmer til kommissioner og nævn, der ikke udelukkende består af kommunalbestyrelsesmedlemmer. f. eks. ligningskommissioner.

Efter de lovforslag, der blev fremsat i folketinget, skulle der kunne ydes diæter, uanset på hvilket tidspunkt af dagen møderne blev afholdt. Dog var det foreslået, at diæterne, der iøvrigt højst kunne ansættes